

Цілями банку для підвищення рівня задоволеності клієнтів є заохочення працівників до якісної роботи та розвиток мережі дистанційного банківського обслуговування. Для узгодження особистих цілей працівників з цілями компанії у Приватбанку розроблена система матеріальних та організаційних бонусів.

Банківський сектор залишається одним із лідерів за показником плинності кадрів, який складає 38% на рік [4], проте потреба у працівниках фінансового сектору за даними Державної служби статистики складає 214,3% за січень-червень 2017 р. порівняно із аналогічним періодом 2016 р. [5] та демонструє тенденцію до зростання. Отже, як встановлено у ході дослідження, застосування Універсальної системи показників діяльності для забезпечення ефективності діяльності ПАТ КБ «Приватбанк» дозволить працівнику встановити відповідність місії організації баченню себе в компанії, і, як наслідок, сформувати лояльне ставлення до підприємства та ефективно виконувати стратегічні завдання, зменшить рівень плинності кадрів.

Література:

1. Универсальная система показателей деятельности: Как достигать результатов, сохраняя целостность /Хьюберт К. Рамперсад; Пер. англ. – .: Альпина Бизнес Букс, 2004. – 352 с.
2. Історія by Валентин Семененко on Prezi – Електронні дані – [2017 Prezi Inc. Terms] – Режим доступу: <https://prezi.com/pqwislrlvyjl/presentation/> (дата звернення 19.09.2017). – Назва з екрана.
3. Индекс чистой лояльности компании - Електронні дані – [Академия технологий сервиса] - Режим доступу: <http://service-academia.ru/notes/632/> (дата звернення 19.09.2017). – Назва з екрана.
4. Тенденции рынка труда: результаты обзора EY Ukraine – Електронні дані – Режим доступу: <https://prohr.rabota.ua/tendentsii-ryinka-truda-rezultaty-obzora-ey-ukraine/> (дата звернення 19.09.2017). – Назва з екрана.
5. Державна служба статистики України – Електронні дані – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення 19.09.2017). – Назва з екрана.

УДК: 368.023:338.46](447)

Мазурук Г.І.

Науковий керівник: д.е.н., професор Яворська Т.В.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ВИДИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СТРАХОВОГО СЕКТОРА

Mazuruk G.I.

TYPES OF COMPETITIVENESS OF THE INSURANCE SECTOR

Важливим чинником у процесі зростання світового розвитку стала взаємозалежність та взаємопов'язаність національних економік країн. Міжнародні економічні відносини зумовлюють посилення конкуренції між країнами, їх економіками, суб'єктами господарювання та товарами і послугами,

що проявляється у пошуку нових форм та методів конкурентної боротьби. Виникнення конкуренції, а зокрема прояв конкурентної боротьби зумовило появу конкурентоспроможності у всіх її проявах. Конкурентоспроможність страхового сектора є важливою складовою конкурентоспроможності економіки загалом.

Конкурентоспроможність страхового сектора – це здатність страхового сектора брати участь у конкурентній боротьбі між секторами, що надають фінансові послуги на внутрішньому та зовнішньому ринках для отримання всіх вигод.

Види конкурентоспроможності страхового сектора можна розглядати за різними характеристиками та категоріями. Так, за об’єктом конкуренції можна виділити: цінову, в основі якої лежить тарифна ставка, за якою пропонують оформити договір страхування певного виду; нецінову, яка висуває на перший план додаткові послуги страховиків своїм клієнтам (наприклад, першочергове право купівлі акцій страхової компанії, допомога при купівлі нерухомості, безкоштовні юридичні послуги).

Відповідно до пристосування конкурентоспроможності страхового сектора до ринкової конкуренції виділяють: потенційну конкурентоспроможність (виражена в якісних характеристиках), що являє собою сукупність управлінських, організаційно-технічних, технологічних факторів діяльності, які представляють конкурентні потенційні можливості; реальну конкурентоспроможність (виражена в реальних економічних показниках), що являє собою сукупність потенційних можливостей, розрахованих після впливу багатьох чинників навколишнього середовища.

Відповідно до часових меж виділяють: поточну конкурентоспроможність страхового сектора, як можливість страхових компаній і сектору в цілому конкурувати за рахунок якості та ціни послуг з іншими компаніями протягом року, кварталу, місяця; перспективну конкурентоспроможність, яка представляє собою прогноз розвитку конкуренції страхових компаній і сектору в цілому на міжнародному ринку і їх здатність зберігати чи підвищувати/знижувати конкурентоспроможність в перспективі, наприклад в найближчі п’ять років.

За територіально-географічною ознакою виділяють: міжнародну конкурентоспроможність страхового сектора, внутрішню національну конкурентоспроможність та регіональну.

Таким чином, конкурентоспроможність страхового сектора є важливою складовою конкурентоспроможності всієї економіки. Виділені класифікаційні ознаки та види конкурентоспроможності страхового сектора доповнюють теоретичні дослідження та сприятимуть розробці показників оцінки її рівня.